

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/60/2019
Identifikačné číslo spisu: 1412200407
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1412200407.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu MSI s. r. o., Jakabova č. 59, Bratislava, IČO: 31 343 015, zastúpeného advokátom JUDr. Rastislavom Vrancom, Mojmirova 13, Slovenský Grob, proti žalovanej B. Z., L. XX, C., IČO: 37 606 816, zastúpenej JUDr. Alexander Kasatkin, LL.M, advokát, s.r.o., Čajakova 13, Bratislava, o zaplatenie 2.371,15 € s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/161/2017-401 z 2. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu odmieta.

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10Cb/111/2012-327 zo dňa 3. marca 2017 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.371,15 € spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 9,25% p.a. zo sumy 2.371,15 € od 26. marca 2011 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že nosným dôvodom na rozhodnutie je subsumovanie vzťahu žalobcu, žalovanej a manžela žalovanej pod mandátnu zmluvu, vzhľadom k neštandardne riešenému vzťahu medzi žalobcom, žalovanou a jej manželom. Súd mal za to, že žalovaná vykonávala činnosť v prospech žalobcu prostredníctvom svojho manžela. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná faktúrovala žalobcovi za činnosť, ktorú za ňu vykonával jej manžel. Výlučne manžel žalovanej vykonával obchodnú činnosť, ako aj ostatné činnosti, súvisiace s touto činnosťou - naskladňovanie tovaru, objednávanie tovaru, vedenie skladu a samotný predaj tovaru. Ďalšou rozhodujúcou skutočnosťou bol fakt, že manžel žalovanej akceptoval podpisom výsledky inventúry v sklade, ktorý mal vo výlučnej správe on. Uvedené potvrdili svedkovia Z. C., P. Z. N. a nepriamo aj pán A. M., ktorý bol „predchodcom“ pána Z., keď uviedol, že kľúče od skladu, keď pracoval pre žalobcu, mal len on, keďže mal hmotnú zodpovednosť. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, tak ako sa to snažila preukázať žalovaná strana, že do skladu mala prístup aj iná osoba, ktorá by mohla nakladať s naskladneným tovarom. Akceptáciou výsledkov inventúry, manžel žalovanej potvrdil vznik schodku na

zverených hodnotách, ktorú následne aj žalobca finančne vyjadril a táto suma predstavuje žalovanú istinu. Priebeh a výsledky inventúry mal súd za preukázané z vykonaných listinných dôkazov ako aj výpoveďou svedka Z. C.. Súd nepovažoval za relevantnú obranu žalovanej, že žalobca ničím nepreukázal, že by boli pánovi Z. odovzdané kľúče od skladu v garáži v sídle žalobcu, odovzdanie PDA s manuálom. Súd mal na základe výsledkov vykonaného dokazovania za nesporné, že pán Z. kľúčmi od skladu a zariadením PDA disponoval, sám svedok pán Z. to nepoprel. V súvislosti s úrokom z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že si ho žalobca uplatnil v správnej výške a od správneho dátumu, nasledujúceho po dni splatnosti faktúry č. 9300003079, ktorou bola žalovanej faktúrovaná žalovaná suma. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania zo žalovanej sumy tak ako si ho uplatnil.

3. Na základe odvolania žalovanej rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/111/2012-327 zo dňa 3. marca 2017 zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

4. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie s odkazom na § 388 CSP bez nariadenia pojednávania z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dôkazy a nevyžadoval to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, ale vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že nebolo potrebné postupovať podľa § 382 CSP, nakoľko sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré bolo už použité. Konštatoval, že je nesporné, že žalobca si svoj nárok uplatňoval titulom zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 28. augusta 2010. Z písomného textu zmluvy vyplýva, že zmluva mala byť uzavretá medzi žalobcom a žalovanou ako obchodnou zástupkyňou, ktorá je uvedená v záhlaví zmluvy. Predmetnú zmluvu podpísal konateľ žalobcu a S. Z., manžel žalovanej, ktorý v skutočnosti činnosť vykonával. Poukazujúc na ustanovenia § 652 ods. 4 v spojení s § 263 ods. 2 Obch. zák. uviedol, že zmluva o obchodnom zastúpení vyžaduje pre svoju platnosť zo zákona písomnú formu, pričom ide o kogentné ustanovenie zákona. Keďže žalovaná zmluvu nepodpísala, vyslovil záver, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o obchodnom zastúpení. Ak súd prvej inštancie subsumoval vzťah medzi žalobcom a žalovanou pod mandátnu zmluvu, pochybil, pretože vôľou strán bolo uzatvoriť zmluvu o obchodnom zastúpení, ktorá zo zákona vyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu a teda aby ju podpísali konajúce osoby, v tomto prípade konateľ žalobcu a žalovaná. Keďže nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy nie je možné ani tvrdiť, že žalovaná vykonávala činnosť prostredníctvom svojho manžela. So zreteľom na uvedené vyslovil záver, že žalovaná nie je v konaní pasívne legitimovaná, pretože nie je nositeľom tej hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nositeľom tejto povinnosti je manžel žalovanej, ktorý však nebol stranou v spore. Jeho konanie by ju zaviazovalo jedine v prípade platne uzatvorenej zmluvy o obchodnom zastúpení. Uzavrel, že keďže žalovaná nie je v spore pasívne vecne legitimovaná, nebolo ďalej potrebné vysporiadávať sa s ďalšími odvolacími námietkami, týkajúcimi sa samotného vzniku manka. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, § 396 ods. 2 CSP. Žalovanej, ktorá mala vo veci úspech, priznal náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, b/ CSP, ktorým žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Dovolateľ uviedol, že žalovaná je v tomto spore pasívne legitimovaná. Vyslovil názor, že ak aj došlo k excesu jej splnomocnenia pri zastupovaní manželom, žalovaná dodatočne, faktickými úkonmi, exces schválila. Poukázal na to, že k podpísaniu zmluvy s S. Z. žalobca pristúpil na základe vzájomnej dohody a obe strany postupovali vo vzájomnom plnení zmluvy a obchodnom vzťahu, kde žalovaná vykonávala činnosť uvedenú v zmluve v mene a na účet žalobcu, za čo jej prináležala odmena - provízia. Samotný výkon obchodného zastúpenia žalovanej podľa žalobcu potvrdzujú žalovanou vystavené aj provízne faktúry z obdobia od 10. januára 2007 až 15. februára 2011. Dovolateľ zdôraznil, že v obchodnom

zastúpení nie je žiadne ustanovenie, podľa ktorého by musel zástupca, teda žalovaná vykonávať činnosť osobne. Konštatoval, že na obchodné zastúpenie je prítom podľa žalobcu možné aplikovať ustanovenia o mandátnej zmluve, kde podľa § 568 ods. 1 Obch. zák., mandatár je povinný zariadiť záležitosť osobne, len ak to určuje zmluva. Ak by túto povinnosť porušil, zodpovedá za škodu tým spôsobenú mandantovi. Opätovne zdôraznil, že si pohľadávku uplatňuje u žalovanej, ktorá faktúrovala provízne faktúry, čo potvrdzuje, že vykonávala obchodného zástupcu v prospech žalobcu na základe zmluvy. Vyslovil názor, že je zrejmé, že samotné zmluvy boli tak uzavreté pod hlavičkou žalovanej s tým, že prácu bude za ňu vykonávať pán Z., fakturáciu bude robiť žalovaná. Akceptáciou výsledkov inventúry manžel žalovanej potvrdil vznik schodku na zverených hodnotách, ktorý následne žalobca aj finančne vyjadril a táto suma predstavuje žalovanú istinu. So zreteľom na uvedené, žalovaná bola potom správne zaviazaná k náhrade žalovanej sumy a svedok pán Z. to nepoprel. Dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu, že vec nesprávne právne posúdil, keď nezobral do úvahy skutočnosť, že ak zmluva určuje, že obchodný zástupca robí právne úkony v mene zastúpeného, spravujú sa práva a povinnosti s tým súvisiace ustanoveniami o mandátnej zmluve. Ďalej mu vytýkal, že nezobral do úvahy skutočnosť, že samotná žalovaná a jej manžel navrhli takúto možnosť uzatvorenia zmluvy, lebo manžel žalovanej nemohol figurovať ako obchodný zástupca, lebo bol invalidný dôchodca. Zdôraznil, že zmluvu o obchodnom zastúpení nemusela podpísať samotná žalovaná, ale podstatné je, že sa riadila jej ustanoveniami a súhlasila s vykonávanou činnosťou, resp. vykonávala činnosť prostredníctvom svojho manžela, ktorý zmluvu podpísal a zároveň žalovaná súhlasila s výkonom činnosti a jej samotného manžela, teda z uvedeného je zrejmé, že zmluva je platná a obe strany sa počas jej platnosti aj ňou riadili. Vychádzajúc z uvedeného uzavrel, že konanie manžela ju zaväzovalo a samotná žalovaná je v spore pasívne legitimovaná.

7. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. a/ CSP odmietnuť, nakoľko uplatňujúc kritérium hodnoty sporu (tzv. majetkový cenzus) mala za to, že dovolanie žalobcu je procesne neprípustné, keďže predmetom konania je peňažné plnenie, ktoré neprekročilo desaťnásobok minimálnej mzdy. Poukázala ďalej na to, že žalobca podané dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Žalovaná uviedla, že žalobca v dovolaní žiadnym spôsobom nevymedzil, ako sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a vo svojom dovolaní ani nepoukázal na rozdielne rozhodnutia dovolacieho súdu k riešenej právnej otázke, a teda ani tento dovolací dôvod nemožno považovať za dôvodný.

8. Dovolateľ v ďalšom vyjadrení konštatoval, že uvedený súdny spor je možné podriaďiť pod spotrebiteľský, v prípade ktorom sa uplatní znížený majetkový cenzus v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. V ďalšom vyjadrení žalovaná uviedla, že prípustnosť dovolania žalobcu nie je možné posudzovať podľa § 422 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko dovolateľka nepožíva ochranu slabšej strany v spore.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa § 419 CSP.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam (I. ÚS 4/2011). Pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti už právoplatnému rozhodnutiu súdu vykazujúcemu atribúty záväznosti a nezmeniteľnosti. Dovolanie v systéme opravných prostriedkov nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je tretou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 4Cdo/280/2013, 7Cdo/92/2012, 3Cdo/539/2014). Základná

idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím, sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne.

13. Úspešné uplatnenie dovolania je podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu je, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti v ňom zaujatých záverov; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok bez ďalšieho odmietnuť (viď uznesenie najvyššieho súdu z 26. mája 2015 sp. zn. 3ECdo/154/2013).

14. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že predmetom dovolacieho prieskumu v rozhodovanej veci má byť výlučne namietané právne posúdenie veci konajúcimi súdmi (t. j. prípustnosť jeho dovolania by mala vyplývať z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP).

15. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená, alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je však limitovaná odsekom 2 uvedeného zákonného ustanovenia a taktiež aj ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

17. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

18. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je obmedzená nielen ustanovením § 421 ods. 2 CSP ale aj ustanovením § 422 CSP. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane v tej ktorej posudzovanej veci ide (II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016, I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie).

19. V rozhodovanej právnej veci sa žalobca domáha zaplata sumy 2.371,15 € s príslušenstvom. Na vymáhané príslušenstvo sa pri posudzovaní prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 CSP neprihliada. Minimálna mzda ku dňu začatia konania (17. januára 2012) predstavovala podľa Nariadenia vlády č. 343/2011 Z. z. sumu 327,20 €. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorej pre prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP musí výška dovolateľom žiadaného peňažného plnenia prevyšovať desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu začatia konania.

20. Dovolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku dovolateľa, že uvedený súdny spor je možné podriaďiť pod spotrebiteľský spor, v prípade ktorom sa aplikuje podľa § 422 ods. 1 písm. b/ CSP znížený majetkový cenzus.

21. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Z obsahu zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 28. augusta 2010, ktorou žalobca preukazuje svoj nárok, vyplýva, že žalovaná je v nej označená síce ako fyzická osoba ale podnikateľ, s uvedením identifikačného čísla a aj jednotlivé články zmluvy svedčia o tom, že činnosť, na ktorú sa žalovaná ako zmluvná strana zaviazala, mala vykonávať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Podľa čl. 18 bod 18.4 zmluvy sa na vzťahy účastníkov zmluvy, neupravené zmluvou, mal vzťahovať Obchodný zákonník. So zreteľom na uvedené dovolací súd nedal za pravdu žalobcovi, že v prejednávanej právnej veci je dovolanie podľa § 422 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého zákon ponecháva možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia, prípustné.

25. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

26. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevytvára procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/206/2016 z 26.09.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/52/2017 z 8.06.2017).

27. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolateľ je povinný konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom, uviesť ako ju riešil odvolací súd a zároveň špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu označením rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré riešia právnu otázku inak, ako ju riešil odvolací súd, prípadne označiť rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré riešia predmetnú právnu otázku rozdielnym spôsobom. Právna otázka takto dovolateľom v dovolaní nenastolená a nekonkretizovaná, nemá relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ CSP. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery prichádza do úvahy až vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (viď R 54/2012 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 4Cdo/68/2011, sp. zn. 7Cdo/17/2013).

28. Dovolací súd nie je oprávnený nahrádzať, resp. dotvárať dovolacie dôvody uvedené účastníkom konania, rovnako jeho úlohou nie je posudzovať právne otázky hypotetického charakteru, ktoré nemajú

pre konkrétne súdne konania význam. Na tento účel dovolanie musí byť spísané advokátom a dovolateľ musí byť počas celého konania právne zastúpený. Úlohou dovolacieho súdu je byť zjednocovateľom judikatúry nižších súdov, resp. vlastnej rozhodovacej činnosti. Nie je treťou inštanciou slúžiacou na reparáciu skutkových zistení súdov okresných a krajských. Primárne je súdom právnym, nie skutkovým (porov. ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, komentár k § 432, uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 198/2020 z 26. mája 2020).

29. Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantný dôvod, ktorým možno však úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (§ 421 CSP), pričom nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov, ktoré dovolateľ namietal, nezakladá prípustnosť dovolania, o prípad ktorý ide aj v posudzovanej právnej veci.

30. Z tohto dôvodu dovolací súd uvádza, že dovolanie žalobcu podané podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP je podľa § 422 ods. 1 písm. a/ CSP procesne neprípustné. Keďže dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

31. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.